

efter Lovgivningen for Fremtiden bliver muligt overeensstemmende med Kongerigets almindelige Ret. Bed. de enkelte SS skal der endnu kun tilføjes følgende Bemærkninger: Bed. § 1. Med det i § 1 der forudsæt, at selve Indlemmelsen af Distrikterne er nærværende Lovudkast uvedkommende; da vilde de fornødne Oplysninger i saa Henseende være givne ved Motivering af et Rigsdagen forelagt Forslag til en Beslutning angaaende dette Punkt.

Terminen for Indførelsen af Kongerigets Ret synes at burde ansættes til den 1ste April 1867. Det vilde vel i mange Henseender være ønskeligt at kunne afforte den nærværende uheldige Overgangsstand, men ligesom det som nu berøit, af visse Hensyn maa betegnes som rettest at ansætte Termitten paa den Maade, at der falder en Rigsdagssamling imellem Lovens Vedtagelse og dens Ikrafttræden, saaledes har det ogsaa en væsentlig Betydning, at Matrikuleringsarbeidet ikke vil kunne blive færdigt før end næste Efteraar, og at den endelige Skyldekætning af Eiendommene ikke godt kan foretages, før end Man har en Overfugt over Matrikuleringsens Resultater i deres Hæled. Med Hensyn til det i Sen benyttede Udtryk Kongerigets Ret bemærkes endnu, at dette der valgt for at betegne, at ikke blot Kongerigets Lovgivning, men ogsaa det hele øvrige Indbegreb af retslige Normer, der knytte sig til denne — navnlig Sædvane og Praxis — fremtidig maa finde Anvendelse i de paaagjældende Distrikter. Det er isovrigt en Selvfølge, at de i vedkommende Distrikter muligt bestaaende reent lokale Sædvane, der, hvis de vare opstaaede i et kongerigt Distrikt, vilde have Retgyldighed, ogsaa fremtidig beholde deres tidligere Bistand.

Bed. § 2 og 3. Disse og de nærmest følgende Paragrafer indeholdes de Undtagelser, som synes nødvendige med Hensyn til Privatrekten. Denne Græn af Retten har i de paaagjældende Distrikter indtil Udstedelsen af Christian den 5tes Danske Lov (for 1772 endog indtil 1750) været næsten fuld-

kommen overensstemmende med de tilvarende Regler i Kongeriget, men afviger nu fra disse Deels i mange Punkter, hvor den gamle Ret er bleven bibeholdt i Slesvig, medens Kongerigets Lovgivning udviklede sig, Deels i nogle enkelte, hvor senere Indstedes slesvigiske Forordninger have hidført en Forandring. Overgangen fra den slesvigiske til den kongerigtiske Ret vil ganske vist ikke være uden Besvær, men der vides Intet som helst ved en længere Udsættelse af Reformen, thi naasomhelst den senere indtraade, vilde den dog synes ligesaa brat og uligesaa meget gribe ind i de da bestaaende Retforhold. Om en saadan Forfællighed i Befolkningens Karakter, by Sydsler, at der ved en blivende Forfællighed i Lovgivningen vilde retfærdiggjores, kan der ikke være Tale, derimod maa Man rettes sine Bestræbelser paa, at de allerede stiftede Retligheder ikke forringes og ligeledes allerede indgaaede Retforhold ikke brydes. Men til dette Dæhred, vilde meget faa Bestemmelser være fornødne, eftersom de almindelige, ogsaa i den kongerigtiske Ret gældende Principer om, at nye Love ordentligvis ikke have tilbagevirkende Kraft, næsten alle Tilfælde vilde være tilstrækkelige til at beskytte de ved den nye Lovgivnings Indtræden forhaandenværende Forhold.

Med Hensyn til den i den Indbyrdslige Ret forhaandenværende Forhold, efter slesvigiske Ret allerede indtræder ved det fyldte 21de Aar, medens den i Kongeriget først indtræder ved det fyldte 25de Aar, kunde det være tvivlsomt, om de Retforhold, som efter den 1ste April 1867 indgaaes af Personer, der ved hita Dato allerede havde fyldt deres 21de Aar, men som endnu ikke vare blevne 25 Aar gamle, kunde anses som gyldigen indgaaede, for at forebygge enhver Tvivl om, at den engang saaledes erhvervede Myndighed ikke fortabes ved Overgangen til den kongerigtiske Lovgivning, er en indtællig Bestemmelse derom (optaget i § 2) om Umyndiges Formue Beskyttelse, i Slesvig indnu paa den Maade, som i tidligere Tid var gældende ogsaa i Kongeriget, nemlig saaledes at Formuen væsentlig overlades til Borgens